

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 3de trimester 2007 - nr. 69
Afgiftekantoor Oostende 1

1977 - 2007
30 jaar
Noordzeeaquarium
11 augustus

In dit nummer :

11 augustus 2007 • Windmolens • Pleidooi voor een nieuw museum • Zeewering, ook een kunst • Zeehondenpest • Gedenboek IBIS • De wraak van de drenkeling • Strandjutter
Mong De Vos • Kuifje aan zee • Martine Labbeke • Ons gazetje

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Cultuurraad en de Milieuraad van Oostende

De VZW Visserijfeesten van Oostende

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea van Oostende. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7** euro over te schrijven op rekening 280-0706209-86 van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur

Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gratis gids.

Aanvraag kan telefonisch op nr. 059 500876

of per e-mail: [Noordzeeaquarium@skynet.be](mailto: Noordzeeaquarium@skynet.be)

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

DERTIG JAAR NOORDZEEAQUARIUM

Op 11 augustus 2007 bestaat het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende dertig jaar. Deze datum wil de Vriendenkring zo maar niet laten voorbijgaan. In het bestuur V.N.A.O. werd de beslissing genomen om bij deze gelegenheid een gedenkboek te laten verschijnen dat een korte historiek van het Aquarium bevat maar vooral een fotoboek is van de vele vissen en zeeorganismen die door de auteur, Eddy Eneman, in het Aquarium gefotografeerd werden en waarbij er zeer zeldzame exemplaren zijn die maar sporadisch in de Noordzee voorkomen.

Eddy Eneman, gids-promotor, kwam in het Aquarium in dienst enkele dagen na de opening in 1977. Hij heeft alles wat er gebeurde van heel dichtbij meegemaakt en kent dan ook als geen ander de aquariumbewoners en alle hoekjes en kantjes van het gebouw en omdat hij fotografie als hobby heeft is hij de geschiktste man om het gedenkboek(zijn gedenkboek) samen te stellen.

Dank zij de sponsering door de steunende leden en de adverteerders in ons ledenblad kan de Vriendenkring dit kleurenboek van 80 pagina's A4 formaat uitgeven.

Het boek wordt ingeleid met voorwoorden van burgemeester Jean Vandecasteele, schepen Yves Miroir en havenkapitein-directeur Patrick Vermandel.

Gegadigden kunnen eventueel dit gedenkboek aankopen in het Aquarium vanaf maandag 13 augustus.

*Beste lezers,
trouwe aquariumvrienden en bezoekers.*

Vanaf het bestaan van het Aquarium waren mijn vrouw en mijn twee zoontjes er trouwe bezoekers. Ik hoorde steeds dat het zo'n mooi en leerrijk aquariumpje was en steeds, wanneer er familie of vrienden naar zee kwamen, ging de wandeling langs de oude garnaalmarkt, het Noordzeeaquarium.

Tussen twee zeereizen in trokken mijn jongelui me ook mee naar Hun Aquarium. Daar ontdekte ik dan, samen met hen, schone zeibeisten en was ik onder de indruk van de rijkdom van die zee waarop ik reeds zovele jaren voer. Eigenlijk sprak het me wel aan om me ooit eens met dit werk bezig te houden, wie weet, wanneer we met pensioen zouden zijn, zoals vele dingen nog moeten worden gedaan "op pensioen". Zolang heb ik niet moeten wachten want, toen ik in 1995 havenkapitein werd, zat dit juweeltje, tot mijn groot genoegen, mee in mijn werkpakket. Ik kreeg de sleutel van de voordeur!

Toen ontdekte ik niet enkel nog meer mooie zeibeisten maar ook een stelletje medewerkers dat leefde voor dit Aquarium, hun Aquarium. Dhr. Eddy Eneman en zijn ploegje zaten nooit stil. Non stop kwamen er nieuwe ideeën naar voren, gaande van fotoreeksen, nieuwe dia's voor de info, een kweek van zeepaardjes, een brochuurtje (Sealife had dit wel, wij niet), onderleggers, boeken, tentoonstellingen, enz, enz.

Om een beetje plaats te winnen werd de ingang aangepast en konden we permanent een schelpencollectie ten toon stellen. Met de werken op de Visserskaai werd deze ingang nog maar eens verlegd en verfraaid.

In het bovenzaaltje konden onze oude vissers, onder de kundige leiding van Meetje van de Koaie, hun aangezouten herinneringen uitwisselen en bij een kaartje trekken hun gedacht eens zeggen.

Eddy kreeg de morele en financiële steun van de ploeg van Robert Coelus die het op zich nam om de Vrienden van het Noordzeeaquarium bij mekaar te halen en voor te zitten gedurende al deze jaren. Intussen is dit gegroeid tot een culturele vereniging met niet minder dan 700 leden. Proficiat !! Dit is wel een cultureel eurootje steun waard. Al dit enthousiasme werkte aanstekelijk want ook onze vissers deden hun duit in het zakje, of liever, hun visje in het bakje. Dank zij al deze trouwe aanvoerders kon Eddy zijn glazen bol blijven bevolken met al wat in de Noordzee leeft. Spijtig genoeg wordt de vangst steeds schaarser en zijn we, ondanks de steun van de bemanning van de Belgica, toch nog verplicht om visjes aan te kopen. Maar kopen kost geld en het Aquarium is not rich, not rich at all. Sinds jaren trekken we onze plan met de weinige middelen die nog overblijven maar de infrastructuur wordt steeds een dagje ouder en moet dringend worden aangepast aan hedendaagse normen en veiligheid.

Maar...we krijgen wél een nieuw aquarium. Wanneer? Wordt vervolgd!
En wat zullen we dan doen met het oude? Even terugdenken aan de zovele kinderen (leraars en leraressen) die met open mond en wijde ogen stonden te luisteren naar de eindeloze verhalen van de niet te stoppen gids-promotor Eddy Eneman. We zullen dat oude gebouwtje nog missen, met zijn eigen atmosfeer en met dat gevoel van "dit hebben we toch nog zelf voor mekaar gekregen".

Bedankt Eddy, bedankt Robert, dank aan de hele ploeg voor jullie prachtig werk en ononderbroken inzet, dank aan iedereen die ooit maar een hart heeft gehad voor ons Aquarium gedurende deze 30 jaar!!!

Kapt. Patrick Vermandel
Havenkapitein-Directeur
Stad Oostende

**30 jaar Stedelijk Noordzeeaquarium in 't Gernoaskot
Eddy Eneman**

Technische gegevens

Titel: 30 jaar Stedelijk Noordzeeaquarium
 in 't Gernoaskot, gedenkboek met foto's.
Auteur: Eddy Eneman
Uitgave: Vriendenkring Noordzee -Aquarium
 Oostende v.z.w.
Datum van verschijning: 11 augustus 2007
Formaat : A4
Kaft: Licht karton
Pagina's: 80
Aantal besproken diersoorten: 124
Aantal kleurfoto's: 149
aantal zwart-witte foto's: 9
Kostprijs: 10 euro, boek af te halen aan de
 balie van het Noordzeeaquarium .
Verzendingskosten: 6 euro
Betaling per overschrijving:
 Bic/GEBABEBB
 IBAN BE 78 2800 7062 0986
 van Vriendenkring Noordzee-Aquarium
 Visserskaai Oostende, met vermelding:
 Gedenkboek

Wiljen Schepen Henri Dumarey,
 stichter van het Noordzeeaquarium

HOGE MOLENS VANGEN VEEL WIND

Bovenstaande titel is een slagzin van
DE NOORDZEECENTRALE.

Er bestaat ook een zegswijze: Hoge Bomen vangen veel wind.
Die sinds lang gekende zegswijze, waarvan bovenstaande titel is afgeleid, heeft een andere figuurlijke betekenis
We laten in het midden of de slagzin letterlijk of figuurlijk bedoeld is.

De Noordzeecentrale

De Noordzeecentrale is een ecologische cel binnen de VZW Flavio en opgericht door de minister van de Noordzee, Renaat Landuyt, en het ministerie van Leefmilieu

Haar hoofdtaak is het bevorderen van de communicatie over hernieuwbare energiewinning

Op 25 april 2007 verscheen er in het Belgisch Staatsblad een Koninklijk Besluit dat aan de Noordzeecentrale een subsidie toekent van 100.000 euro ,bedrag dat staat op de begroting 2007 van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid en Leefmilieu.

Een Bezoekerscentrum

De Noordzeecentrale wil samen met de projectontwikkelaars voor windenergie op zee een bezoekerscentrum bouwen.

Op de website van de Noordzeecentrale is nog geen definitieve locatie daarvoor aangewezen maar dat zal naar alle waarschijnlijkheid zijn aan de oosteroever van de Oostendse haven in de nabijheid van Earth Explorer

Dit bezoekerscentrum zou ondergebracht worden in een Eartship

Wat is "EARTSHIP" ?

Het is een duurzaam en ecologisch verantwoord huis, dat onafhankelijk in alle behoeften zichzelf kan voorzien

Op de spits gedreven is het een huis dat gebouwd wordt met

recyclagemateriaal en waar de nutsvoorzieningen (water, verwarming, electriciteit) zelf opgewekt worden en extreem waar ook getuiniert wordt en eventueel vee gekweekt wordt om te voorzien in eigen voedsel

Jeugdherberg “De Ploate” van Oostende, die plannen heeft voor een nieuwe jeugdherberg wil wel ook gedeeltelijk werken volgens de Eartship-principes.

Havenvoorzitter Johan Vande Lanotte tekende op woensdag 23 mei 2007 de laatste contracten met C-Power om de betonnen sokkels van dertig meter hoog te bouwen op de site van de Halve Maan aan de oosteroever van de Oostendse haven dicht bij de vuurtoren.

Enkele dagen daarna werd er gestart met de voorbereidingswerken (zie foto's)

R.C.

Geoffrey Stafford, kruisnetvisser en actief lid van de Vriendenkring, vangt in het Mercatordok zeediertjes bestemd voor het Aquarium.

PLEIDOOI VOOR EEN NIEUW “MUSEUM VOOR SCHONE KUNSTEN VAN DE STAD OOSTENDE”.

Op dinsdag 19 juni te 18u 30 was er een persconferentie georganiseerd in de Beethovenzaal van het hotel Royal Astrid, Wellingtonstraat Oostende. Daarvan werden we te elfder ure verwittigd door de Cultuurraad en konden inderhaast deze vergadering bijwonen.

Het pleidooi dat op deze vergadering werd voorgelegd door de vier cultuurfondsen van de stad Oostende namelijk: het Davidsfonds, het Masereelfonds, het Vermeylenfonds en het Willemfonds (samen goed voor circa 700 leden) werd door mij op de vergadering van het Dagelijks Bureau van V.N.A.O. op maandag 25 juni naar voren gebracht en volmondig beaamd. Daarbij werd beslist het pleidooi in extenso in ons ledenblad te publiceren zodanig dat alweer 700 leden meer op de hoogte zijn. Het merkwaardige aan dit pleidooi is dat de vier fondsen telkens van verschillende gezindten het er roerend over eens zijn. Wij sluiten ons daar bij aan en steunen hierbij ook de Vrienden van de Stedelijk Musea.

Robert Coelus

Het Davids-, Masereel-, Vermeylen-, en Willemfonds vragen alle aandacht en eerbied voor het uitzonderlijk rijk kunstpatrimonium van de stad Oostende, ‘Koningin der Badsteden’.

Het betreft het artistieke patrimonium in eigen stadsbezit in zeer hoge mate deskundig verzameld met de gelden van de Oostendenaars.

Een eigen kunstpatrimonium om fier op te zijn!

Oostende beschikt over een uitzonderlijk rijke collectie. Tot de verzameling behoren een groot aantal die een absolute wereldfaam genieten. Hoe is het anders te verklaren dat zij vandaag zo gegeerd zijn op tal van tijdelijke tentoonstellingen gespreid over de verschillende continenten? Het gaat hem o.m. om werken van James Ensor, Leon Spilliaert, Constant Permeke en Paul Delvaux, een collectie onderbouwd door voorname tijdgenoten van deze meesters. Anna 2007 telt het

“Museum voor Schone Kunsten” ongeveer 2.500 kunstwerken waaronder ook beeldhouwwerken van o.a. Grard, Oscar Jespers, Holmens, Lambeaux, Meunier, Minne, Rhayé, Minnebo, Soubry, Van Hoeydonck, Wouters,.. Quid met de duizenden archiefstukken en waardevolle documenten?

Eigen museum en locatie

De vier Oostendse Cultuurfondsen eisen dan ook meer dan **‘Respect’** voor dit ongelooflijk cultuurpatrimonium, *tussen het Noorse Bergen en de rots van Gibraltar!* Niet alleen onze stadsbewoners mogen uitermate fier zijn op een dergelijk artistiek bezit.

Het **‘Terecht fier zijn’** impliceert meteen ook **‘Koestering, Eerbied en Eerbetoon’**

Derhalve willen de Cultuurfondsen, samen met alle Oostendenaars, dat onze kunstcollectie op een waardige, stijlvolle en prachtige wijze tentoongesteld worden.

Dit kan enkel **‘samen in één geheel’, in één gebouw en afzonderlijke locatie’**, duidelijk herkenbaar, lokaliseer- en identificeerbaar.

Het pleidooi om op één locatie ons rijk kunstpatrimonium onder te brengen en te tonen, en dit in één samenhangend geheel, is heel terecht en heeft te maken met de wil en het verlangen om de eigen identiteit, uitstraling en zelfstandigheid van onze stad te bevestigen. Wat meteen meer expansie, présence en uitstraling met zich meebrengt en de mogelijkheid een eigen kunstpolitiek te voeren. Met het oog op de eigen herkenbaarheid en het echt zich verwant en verbonden voelen van de Oostendenaars met hun kunstbezit is het onderbrengen van de kunstcollectie op éénzelfde locatie een **ABSOLUTE MUST**.

Dit pleidooi houdt eveneens een element van rechtvaardigheid in ten aanzien van de kunstenaars enerzijds, én van alle burgers anderzijds die over de jaren heen via hun belastingsgelden in het voorhanden zijnde patrimonium hebben geïnvesteerd.

Twee volwaardige musea

Die krachtige visie sluit op geen enkele manier een vruchtbare samen-

werking met andere musea uit zoals o.m. het Provinciaal Museum voor Moderne Kunst. Twee volwaardige kunstmusea, elk met hun eigen identiteit, hun eigen programma en hun eigen doelstellingen zijn van grote waarde voor de culturele en toeristische uitstraling van de stad Oostende.

En dit zonder ongezonde concurrentie, met afgebakende terreinen, met de nodige fair-play, met overleg en samenwerking wanneer nodig en wenselijk.

Vergeten we daarenboven niet de economische terugslag van een dergelijk cultuur- en kunstenbeleid.

De Toekomst

De eis voor de bouw van een nieuw Stedelijk Museum voor Schone Kunsten werd mede recent krachtdadig ondersteund door alle culturele verenigingen en actoren naar aanleiding van de planningsvergaderingen ter voorbereiding van het nieuw Cultuurbeleidsplan 2008-2013. De bouw van een volwaardig museum, **mede als tentoonstelling- en ontmoetingsfunctie**, beschouwen ze als het ware sluitstuk van een nieuw Oostende dat zich op de culturele kaart wil zetten.

De vier Cultuurfondsen herinneren de beleidsvoerende politieke partijen ook aan hun belofte en overeenkomst een nieuw museum te bouwen. Dit zeker na de uitdrijving van het oorspronkelijke museum uit het Feest- en Cultuurpaleis.

Wil de stad echt aanspraak maken op de titel van 'Culturele Hoofdstad' dan dient ze zeker van de bouw van een nieuw Stedelijk Museum voor Schone Kunsten een prioriteit te maken, de Koningin der Badsteden waardig.

Oostende, 19 juni 2007.

Namens het Davidsfonds Fernand Vyvey, voorzitter. Namens het Mase-reelfonds, Louis Sorel, voorzitter. Namens het Vermeylenfonds Roland Laridon, voorzitter. Namens het Willemfonds Stefaan Brussee, voorzitter.

Nvdr. De verzekeringswaarde van al die kunstwerken die nu ergens opgeborgen zijn bedraagt volgens informatie van insiders ongeveer 2 miljard Belgische franken

ZEEWERING OOK EEN KUNST

Van 2 juni tot 23 juni 2007 was er een tentoonstelling van kunstfotografie in de zalen van Box 38, Rogierlaan Oostende; dagelijks gratis toegankelijk in de namiddag van 14 tot 18 uur.

Deze tentoonstelling werd georganiseerd door de afdeling Kust van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

SAFECOAST

Hoe bieden wij weerstand tegen het geweld van de zee?
 Wat is de impact van de klimaatswijzigingen op onze kust?
 Hoe denken onze buurlanden erover?
 Een antwoord en veel meer

STRAND ART IMPRESSIONS

Hoge, brede stranden aanleggen als afweer tegen zware stormgolven. Het zijn spectaculaire werken om eens te bekijken. Ze zijn bronnen van inspiratie voor kunstzinnige fotografie.

SEE ART & SEA

Zeewering moet functioneel zijn
 Maar mag daarbij ook mooi zijn.
 Dijken, stranden en duinen getooid met kunstwerken van 2006 Beaufort resulteren in pure ku(n)stfotografie

Zeewering is een prioriteit

De natuurlijke zeewering, de duinen en stranden langs de Vlaamse kust, bieden op zich onvoldoende weerstand tegen het geweld van de zee. Meer dan de helft van onze kust is versterkt met dijken die de mens heeft gebouwd. Deze harde structuren verstoren natuurlijke processen van wind, golven en stromingen.

Om onze kust te beschermen tegen overstroming kiest men vandaag voor "zachte zeewering" met maatregelen die inspelen op de natuurlijke dynamiek van kust en zee.

Een beleid voor de kust

De Vlaamse overheid onderwerpt om de 5 jaar de volledige zeekering van onze kust aan een veiligheidstoets. Men stelt voorop dat de zeekering voldoende weerstand moet bieden aan het berekende geweld van een statistisch mogelijke zware storm.

Kustgebieden vergelijkt men met een vastgelegd veiligheidsniveau. Ook onderzoekt men sociale en financiële gevolgen van mogelijke overstromingen. Hoe groter die gevolgen, hoe hoger men voor kwetsbare gebieden het overstromingsrisico inschat.

Klimaatwijziging en zeespiegelrijzing

Waarnemingen van de jongste 150 jaar laten uitschijnen dat de globale gemiddelde temperatuur van de aarde in de lucht en in de oceanen gestegen is. Landijs smelt en verwarmd zeewater zet uit. Wellicht draagt dit bij tot stijging van het gemiddelde zeeniveau.

Wetenschappers hebben een jaarlijkse toename gemeten van 2 tot 3 mm in de laatste eeuw.

Deskundigen menen dat de trend zich zal versnellen in de toekomst.

Afweer tegen de zee in de toekomst

De afdeling KUST voert studies uit om de veiligheid tegen overstroming langs de Vlaamse kust nu en in de toekomst te ontwikkelen en te waarborgen.

Men streeft daarbij naar evenwicht tussen de economische, toeristisch-recreatieve en ecologische belangen van alle kustsectoren.

Een KUSTVEILIGHEIDSPAN is in de opmaak. Het zal de voorgestelde maatregelen en prioriteiten in een meerjarenprogramma vastleggen. Afzonderlijke oplossingen voor de haven van Oostende- het zogenaamde OW-plan- en voor het Zwin worden uitgewerkt.

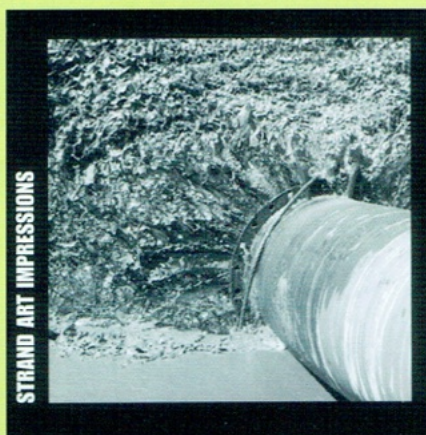
ACHTERGRONDEN

De Europese landen gelegen rondom de Noordzee hebben het project SEACOAST van stapel laten lopen dat vanaf 2008 operationeel zal zijn.

De kustmanagers van Nederland, Duitland, Denemarken en het Verenigd Koninkrijk hebben de handen in elkaar geslagen en buigen zich over de vraag: "Hoe zullen we onze kusten beheeren in 2050?"

Ze houden rekening met een verwachte zeespiegelstijging waarbij 40.000 km² lage gebieden in deze landen in gevaar komt voor overstroming en waar 16 miljoen mensen wonen

Het is de hoogste tijd om na te denken om alternatieve wegen te vinden om onze voeten droog te houden "Keeping our feet dry" zeggen de verenigde kustmanagers en daarvoor voorziet de Europese Unie een budget van 2,3 miljoen euro.

PEST BEDREIGT ZEEHONDEN IN DE NOORDZEE

De zeehondenpopulatie in de Wadden- en in de Noordzee is in levensgevaar.

Op het Deense eiland Anholt, in het Kattegat, is de robbenpest uitgebroken. Op de kusten van het eiland spoelden al vijftig dode zeehonden aan en de ziekte rukt op naar het zuiden.

In 2002 stierven nog 30.000 zeehonden aan de ziekte, goed voor 60% van de hele zeehondenpopulatie in West-Europa. In 1988 en 2002 brak de ziekte ook uit op het Deense eiland Anholt. Twee tot drie weken later stierven de eerste zeehonden in Nederland en kort daarna ook in ons land. Bij de laatste uitbraak van robbenpest strandden 21 overleden zeehonden aan de Belgische kust.

Robbenpest tast het immuunsysteem van de zeehond aan. Hun afweersysteem laat het afweten zodat ze sterven aan een longontsteking of een herseninfarct. Zo zegt Karst van der Meulen van de zeehondencreche aan de Nederlandse Waddenzee.

Je herkent de symptomen meteen: het dier heeft een snotneus en ademt moeilijk. Zeehonden besmetten elkaar ook gemakkelijk; eens hoesten volstaat om een ander dier ziek te maken.

Nu liggen zeehonden dicht tegen elkaar aan op het strand, want in juni en juli worden de kleintjes geboren.

De 55 zeehonden in het Nederlandse opvangcentrum krijgen allemaal een inenting tegen de ziekte voor ze weer worden vrij gelaten. De dieren die in de vrije natuur leven kunnen niet worden beschermd. Bij het Sea Life Marine Park te Blankenberge worden de vier zeehonden die permanent aanwezig zijn binnenkort preventief ingeënt, zodat ze niet besmet kunnen worden door dieren in de tijdelijke opvang. In de Belgische zeewaters leven zo'n 200 zeehonden vooral in de Westerschelde. (CVM in HLN van 26.06.07)

In Memoriam Marcel Rau

Op 6 mei 2007 overleed Marcel Rau, geboren te Oostende op 1 juni 1954. Hij was matroos ter visserij en heeft tijdens zijn loopbaan heel wat levende visjes en andere levende zeeorganismen naar het Aquarium gebracht, vooral toen hij als bemanninglid voer op de O.62 'Dini' van rederij L. Bogaert. Ook voer hij nog op de O.29 'Broodwinner', het opleidingsschip voor de visserij. Door zijn ijver voor het Noordzeeaquarium werd de trofee de gouden vis herhaaldelijk in de wacht gesleept voor de O.62.

We blijven Marcel dankbaar voor wat hij belangloos deed voor het Aquarium en zullen hem gedenken als een vriendelijke en toegewijde visser. Aan zijn familie ons oprecht medeleven.

VUURTORENS LANGS VLAANDERENS KUST

Overall waar land- en scheepsroutes samenkomen, is er behoefte aan lichten en seinen om de veilige haven te kunnen bereiken bij nacht.

Het begon eigenlijk allemaal met het stoken van een flink vuur door de vissersvrouwen op strand of duinen, zodat de vissers een richtpunt hadden toen het donker werd.

In Vlaanderen kwamen de goed onderhouden vuren(lichtbakens) in de tijd van de hanze,de handelsroutes,in de late Middeleeuwen tot stand. Er werden houten en stenen bouwwerken op de duinen geplaatst. Soms werden kerktorens als richtingwijzer gebruikt. In het midden van de 19de eeuw deed een opmerkelijk materiaal zijn intrede: het gietijzer, wat een flinke prijsvermindering betekende bij de bouw van vuurtorens. Kort na 1900 kwam het gewapende beton algemeen in gebruik als bouw materiaal.

Dit boek beschrijft onze Vlaamse vuurtoren

MIS UW KANS NIET OM DIT UNIEK EN RIJK GEÏLLUSTREERD BOEK TE VERWERVEN.

Technische gegevens

80 pagina's van 21 cm op 30 cm zwart/ wit satimat, harde kaft met opdruk en stofwikkkel, garen-genaaid PRIJS 25 euro portkosten 4 euro

Te verkrijgen bij de auteur Dany De Soete, J. Soetestraat 57 te 8370 Blankenberge
Rekeningnummer van Dany De Soete
001-0853695-74

Vermeld bij overschrijving: boek vuurtorens
De auteur Dany De Soete is een geboren en getogen Blankenbergenaar die al een drietal boeken over de vissersnering schreef: In 2000 de Blankenbergse zeevisserij, in 2002 de Vlaamse Visserij, in 2005 Blankenberge, zijn vissersverleden 1850-1950

HET KONINKLIJK WERK IBIS 1906 – 2006

Vorig jaar vierde deze kwekelingschool ter visserij zijn honderdjarig bestaan. In juni 2007 verscheen het lijvige boek dat de merkwaardige geschiedenis van deze school verhaalt in 450 bladzijden, rijkelijk geïllustreerd met tal van foto's waarvan nooit geziene beelden uit het Koninklijk archief.

De unieke geschiedenis van een maritiem instituut voor weeskinderen van de zee kent geen weerga in ons land.

Op vandaag blijft de noodzaak ervan nog altijd evenveel actueel, want kinderen die aan hun lot overgelaten worden zijn er nog altijd ook in de maritieme milieus; hoewel het aantal wezen waarvan de vader op zee bleef nu klein in aantal is, zijn de sociaalgehandicapte kinderen er niet minder om.

Er is plaats in IBIS voor een honderdtal jongens die vanaf hun zes jaar kunnen opgenomen en er kunnen blijven tot hun zestien jaar. De school staat niet alleen in voor onderwijs maar tevens voor volledige huisvesting.

De feestelijkheden ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan werden gestart op 8 april 2006, de geboorteverjaardag van koning Albert I, tevens de stichter van de Ibis. Het hoogtepunt van de feesten was het bezoek van koning Albert II op woensdag 3 mei 2006.

Op deze dag werd het bronzen beeld van de Ibisjongen onthuld. Dit beeld staat symbool voor alle Ibisjongens en heeft zijn vaste plaats gevonden op het einde van de Prinses Elisabethlaan (de kop van 't Sas) te Bredene in de onmiddellijke nabijheid van de school.

Het boek over dit koninklijke verhaal werd samengesteld door de heer Philip Declercq, huidig directeur, en is verkrijgbaar in de school tegen de prijs van 35 euro. Het is voor de maritieme geschiedenis van ons land een historisch document dat later misschien wel ook te vinden zal zijn in de antiekboekhandels tegen een hoge prijs.

Technische gegevens

450 pagina's - A4 formaat zwart/wit, harde linnen kaft met gouden opdruk, stofwikkels in kleur

Prijs: 35 euro (verzendingskosten 9 euro 25 cent)

Hoe bekomen? In de school zelf Prinses Elisabethlaan, 11b te 8450 Bredene of door overschrijving op rek. 380-0098213-23 van K.W. IBIS Bredene

En vermelden : " Gedenkboek Ibis "

22 december 1964

Koningin Elisabeth nodigde de Ibis-jongeren uit op het kasteel Stuyvenberg en de jongeren zongen er kerstliederen o.l.v. het schoolhoofd Robert Coelus. Daarna was er een vieruurtje met chocolademelk en koninklijke boterkoeken en alle jongens kregen een kerstgeschenk.

IBIS

1906 - 2006

Een koninklijk verhaal

GEDENKBOEK

IBIS 1906-2006 *Een koninklijk verhaal*

Dit boek geeft de unieke geschiedenis weer van het Koninklijk Werk IBIS. Het vertelt het boeiende en uitzonderlijke verhaal van de stichting door prins Albert, het schoolschip, het dagelijks leven van de IBIS-jongens en de vele belangrijke historische gebeurtenissen van de voorbije honderd jaar waar ze getuige van waren. Talrijke foto's en documenten uit onder meer het Archief van het Koninklijk Paleis te Brussel en het omvangrijke IBIS archief maken er een boeiend lees- en kijkboek van.

Technische gegevens:

448 blz. met harde kaft en meer dan 500 foto's en documenten
ISBN 978-90-9021742-0

Verschijningsdatum: 31 mei 2007

Kostprijs: 35 euro (verzendingskosten niet inbegrepen)

Het boek kan worden aangekocht bij:

Koninklijk Werk IBIS vzw
Prinses Elisabethlaan 11b - 8450 Bredene
tel. 059.32.24.84 - kw.ibis@telenet.be

of
door overschrijving van 35 euro
op rekeningnummer 380-0098213-23 van
Koninklijk Werk IBIS vzw met de vermelding "gedenkboek"
(verzendingskosten niet inbegrepen)

DE WRAAK VAN DE DRENKELING

Niet alleen hadden de vissers een heilige schrik van sommige mensen, die ze verdachten de "zwarte kunst te beoefenen, ze geloofden ook steenhard en vreesden almachtig de geheime macht van drenkelingen. Het was een aloude gewoonte het lijk van een drenkeling dat op het water van de zee zwalpte op te pakken om desnoods de identiteit van de verdronkene vast te stellen. Na onderzoek werd het lijk in een stuk zeil genaaid en ..hoep.... opnieuw aan de zee toevertrouwd. Doch het was streng verboden zich ook maar iets dat aan de drenkeling toebehoorde toe te eigenen. Alles moest aan de waterschout of commissaris afgegeven worden. Wee degene, die zich daaraan zou misgrijpen: het lijk zou zich alvast wreken.

De volgende ware anekdote zal ons aantonen in welke mate een drenkeling desnoods dit euwel kon straffen.

Het gebeurde eens kort na de oorlog van 1914-18 dat de bemanning van een oude sloep tijdens een reis een lijk oppikte. De drenkeling werd op het dek onderzocht op de plaats waar de netten gewoonlijk leeggemaakt werden. De verdronkene was geen visser, doch eerder een rijke passagier van een groot stoomschip, dat op een mijn gelopen was of zoiets. De zee was toenmaals overal nog met drijvende mijnen bezaaid. Het lijk kon nog niet lang op het water gedobberd hebben, want het had bijna alle kleren behouden. Op het ondervest blonk een zware gouden horlogeketen. Aan de pink prijkte een ring met een prachtige steen. Geen trouwring en ook geen geld op zak. Ook de portefeuille ontbrak, zodat de identiteit onmogelijk aan de hand van een pas of enig beschreven of gedrukt papier kon opgemaakt worden. De reis was pas begonnen en zou nog een grote week duren. Er kon dus geen spraak zijn het lijk al die tijd aan boord te behouden. Ook niet om terug naar de haven te stevenen. Dan maar de drenkeling in een zeil genaaid en opnieuw in zee geworpen. De zware ketting en de gouden ring zouden ze dan aan de waterschout afgeven.

Allee, mannen...klaar?...Heisa, hoep... Eén en één is twee en één is drieë...

En daar ging het griezelige pak over boord.... Plettche!... De eerste dag werd er om zo te zeggen niet over de keten en de ring gesproken. De tweede dag gisten de mannen over de mogelijke waarde van de juwelen? De derde dag vroeg iemand benieuwd: "Maar wat gebeurt er verder met die dingen?" Er werd hem verzekerd dat een onderzoek naar de familie zou geopend worden en dat, in geval deze opzoekingen geen uitslag zouden opleveren de juwelen aan de bemanning zouden toebehoren.... En, hoelang duurt gewoonlijk zulk onderzoek? Vroeg de achterdochtige visser.

Toe in 't jaor nul,snauwde de schipper hem verveeld toe. Dat was nu eenmaal een antwoord en geen antwoord, oordeelde de nieuwsgierige en hij zuchtte onvoldaan "'t Is jammer voor ons..."

Ja, 't is jammer"beaamden een paar maats.

De vierde dag werd opnieuw niet meer over het goud gesproken maar des te meer vervulde de obsessie van de "poenke" de vissers onophoudend. De volgende dagen werd er geheimzinnig gefluisterd onder de bemanning telkens ze met een paar aan hetzelfde werk onledig waren.

Natuurlijk zag de schipper het spel en raadde hij maar al te wel waarover het ging. Hij gebaarde echter niets te zien, noch te horen.

Eindelijk kwam het eruit: "Waarom zouden we deze juwelen aan de schout afgeven?"

Zij konden immers allen dit buitenkansje beter gebruiken dan wie ook. Te meer daar het er, in de laatste tijden, eerder flauwtjes aan toe ging in de visserij....En nog veel vijven en zessen...

" Ja-moa, ja-moa, ja-moa..." weerde de stuurman zonder grote overtuiging.

" Moa nateurlijk" zouden allen zwijgen als een graf. Ze waren immers geen kinderen.

En allen zwoeren op hun ziele-zaligheid "Noois, jamais" de bek daarover te roeren.

Ze sloegen daarop een kruis en spuwden zoals naar gewoonte op de grond om hun eed te bevestigen.

Na de terugkomst werden de juwelen verkocht te...Brugge en de "poenke" verdeeld in zes parten; twee voor de schipper en één voor elk lid van de bemanning. Er was gelukkig geen "joengen" aan boord.

Het was juist de week voor Pasen. De week zou, zoals altijd, benuttigd worden om de sloep te kalifaten, te teren en te kuisen. Het dek werd tenslotte duchtig geschrobd en geboend.

Kiekt e kèr hier, Louw, die plekke goa nonde.. ni uutt!

Inderdaad, op de plaats waar het lijk gelegen had waren de planken donkerbruin, alsof...enfin...neen, dat hadden ze nog nooit bemerkt.

Allee, allee...truntekoesse, ziedd e kè zoe onnozel ni...pakt e bitje brune zèèpe" schold de stuurman.

Doch de mannen hadden goed te "zèèpen" en te schrobben, de mansgrote vlek bleef donkerbruin en tartte dreigend de vissers. Het koude zweet parelde in dikke druppels op hun voorhoofd.

Loaten drogen!... 't goa wegtrekken mid de drogte!...verzekerde de schipper.

Helaas het drogen trok de vlek niet weg.

Toen de mannen naar huis gekeerd waren, trachtte de stuurman de vlek weg te schaven.

Niets hielp: de vlek bleef er halsstarrig donkerbruin en zo groot als een mensenlichaam.

Het zal u wellicht niet verwonderen, als ik u vertel dat de bemanning weigerde nog te varen op deze..."oede kloeffe van e sloepe."

Werd het zaakje toch uitgelekt of was het te wijten aan allerlei griezelige veronderstellingen, die algauw de ronde deden betreffende het schip? Ik weet het niet. Doch een nieuwe vijfkoppige bemanning was niet meer te vinden. De oude sloep lag maanden en maanden aan de ketting. Tot ze op zekere morgen naar de werf gesleept werd om onttakeld te worden.

Het lijk had zich gewroken...

Thans, meer dan veertig jaren nadien, leeft nog steeds de laatste overgeblevene van de oude bemanning. Van deze...doch, neen, ik heb immers beloofd te zwijgen als een graf.

(Verhaal in 1960 opgetekend door ARY SLEEKES, Oostendse schrijver en heemkundige.

Uit het boekje 'Bijgeloof en volksremediën te Oostende')

STRANDJUTTER

Een echte jutter ben je, als je in weer en wind over het strand loopt op zoek naar aangespoelde spullen, turend over de zee en het strand, hopen op iets bruikbaar.

Dat kan van alles zijn; gouden ringen, barnsteen, flessenpost, eeuwenoude munten, wapentuig, verloren geld van strandbezoekers, en nog veel meer.

Een echte jutter kan alles gebruiken.

Strandjutters zijn er van oudsher geweest en op vandaag zijn ze er nog. Ze zijn wel een beetje anders uitgerust. Sommigen hebben een metaaldetector bij, anderen komen aandraven als er een bericht is over ladingverlies door een schip.

Na het zomerseizoen is er veelal afval te vinden die achtergelaten werd door badgasten.

Plaatselijk wordt dan een Strandschoonmaakdag georganiseerd waaraan dikwijls de jeugd deelneemt en deze actie kunnen we milieujutten noemen.

Arme lieden die dicht bij de zee woonden beoefenden de strandjutterij eertijds deels om den brode. Zo was aangespoeld wrakhout steeds welkom want het diende om de kachel aan te maken en zich te verwarmen in de koude winterdagen.

Over strandjutters werden boeken geschreven en ook filmen gemaakt.

In Nederland schreef Cor Bruijn in 1940 het boek "Sil, de strandjutter."

Er werd een televisieserie van gemaakt door NCRV in co-productie met de BRT en in 1976 uitgezonden. Daarin speelt Jan Decler de hoofdrol als Sil.

Zeer recent kennen we bij ons "De Kavijaks" een vijfdelige Vlaamse dramareeks, uitgezonden op VTM in februari en maart 2007. Daarin speelt Jan Decler eveneens de hoofdrol maar nu als de 'generaal' of de pater familias van de arme Heitse vissersfamilie met dertien kinderen die uit noodzaak gaan strandjuten. Het boek 'De Kavijaks' werd geschreven door Jozef Vantorre, één

van de dertien kinderen die het verhaal aan den lijve heeft meegemaakt.

De wijk Vosseslag van Klemskerke-De Haan heeft ook haar geschiedenis over de strandjutterij in de persoon van de legendarische MONG DE VOS. Geen film, ook geen boek is er over Mong De Vos maar deze strandjutter kreeg wel een standbeeld dat sinds vorig jaar geplaatst werd aan de toegang van het strand aan de Vosseslagwijk. Dit beeld ontworpen door de beeldhouwster, Martine Labbeke, tevens inwoonster van de Vosseslagwijk, stelt Mong De Vos voor komende van het strand met op zijn schouder een stuk wrakhout.

Jaarlijks tijdens het laatste weekend van juli wordt het leven van de strandjutter Mong De Vos in een historische stoet geëvoceerd en dit jaar, voor de dertiende keer, is dit op zaterdag 28 juli 2007 in de namiddag van 14 uur tot 16 uur. Aan dit evenement wordt een groots wijkfeest verbonden op 28 en 29 juli waar duizenden bezoekers naartoe komen.

Mong Devos gevangen door de sjampetters...

DE LEGENDE VAN MONG DE VOS

Als strandjutter was Mong onverbeterlijk. Vanop een duintop tuurde hij bij vloed urenlang de horizon af om als eerste bij de aangespoelde spullen te zijn en om zo de andere strandjutter een stap voor te zijn.

Een ongeschreven wet zegt dat een verzameling vondsten aangespoeld aan één duinvoet ook aan één strandjutter toebehoort. Mong deinsde er niet voor terug om er ongemerkt vandoor te gaan met andermans vondsten, terwijl ze een eindje verder het strand aan het uitkammen waren. Meermaals kwam het tot ernstige vechtpartijen waarbij een messteek geen uitzondering was. Maar deze discussies werden altijd beslecht in de kleine besloten gemeenschap. De veldwachter werd nooit ter hulp geroepen, want al wat ze deden was onwettig en diende onderling te worden opgelost, met alle gevolgen van dien.

De specialiteit van Mong De Vos was vis stelen, die nog onder water aan de haken hing van de andere kordeelleggers en dit vooraleer het water volledig teruggetrokken was. Naakt stapte hij het water in om de gevangen vis van het kordeel los te haken. De andere vissers kwamen pas opdagen bij ebbe, op het moment dat de lijnen op het strand bloot kwamen te liggen.

Hij deinsde er ook niet voor terug om kippen en konijnen te stelen bij de burens en als er een waakhond hem aanviel wurgde hij die met zijn blote handen.

Mong De Vos, een boom van een vent, met een grote baard, wist zich een aanzienlijke reputatie op te bouwen als strandjutter. Als hij dronken was ging hij met eenieder op de vuist. Meer had men toen niet nodig om met schrik en vol ontzag over de wandaden van Mong te vertellen, bij de gloeiende kolenpot van de Leuvense stoof, gedurende de lange winteravonden. Hij werd uit de gemeenschap gestoten en bouwde een kleine vissershut op een droge zandpanne midden de heide waar nu de Vosseslagwijk is.

Toen hij voor één keer zijn achtergelaten lijnen ging leeghalen, trof hij niets anders dan oude rommel terug en geen vis. Hij had meteen door dat het JULLE moest geweest zijn, die zijn netten had leeggehaald en met rommel gevuld. Julle was, naast Mong, ook één van de beruchtste strandjutters die ook van stelen geen schrik had. Mong en Julle waren felle rivalen.

Woedend haastte Mong zich van zijn vissershut naar het Vosseslaggehucht op zoek naar Julle.

Hij trof Julle aan in het stamcafeetje terwijl die aan het stoefen was van wat hij allemaal in de lijnen van Mong had gehangen. De kompanen in het kroegje lachten zich een bult en toen Mong verscheen kwam het tot een hevige scheldpartij en handgemeen. Mong droop af want tegen een bende.....

Enkele dagen later kwam Julle om het leven tijdens het kruien van garnaal.

Listige tongen deden hun werk en Mong werd schuldig bevonden aan de moord op Julle, omwille van de vechtpartij enkele dagen voordien in het café

Mong werd zelfs van hekserij beschuldigd, wat in die tijd voor bijna van ieder bizar figuur werd beweerd. Mong werd door de gehuchtbewoners gevangen genomen en naar het strand gesleept en daar op de brandstapel geplaatst.

Later bleek dat Julle te diep in het water was geweest en verrast door stroming en een diepe kuil zichzelf had verdronken.

*Zijzicht Mong Devos aan de strandtoegang
van de Vosseslagwijk te De Haan*

MARTINE LABBEKE

Martine aan het boetseren

Kunstenares en beeldhouwster, stamt uit een Oostendse vissersfamilie waarvan leden voeren op IJsland. De passie voor de zee en alles wat daarbij hoort heeft ze in haar genen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat zij de opdracht kreeg om het standbeeld van Mong De Vos te verwezenlijken

en dat zij er al lang heimelijk van droomde dat één van haar kunstwerken zou staan zichtbaar voor het publiek in de wijk waar ze zelf woont.

Zij kreeg de opdracht na de beoordeling door een onafhankelijke jury van ontwerpen die door nog andere kunstenaars werden ingediend.

Martine zegt zelf: " Ik kan mij heel goed de leefwereld van de strandjutter inbeelden. Mijn geardheid heeft meegeholpen toen ik voor de stad Blankenberge 'De Vrouw aan Zee' en voor de stad Oostende 'De Vissersvrouw' mocht vervaardigen. Ook daar kwam de bijval vooral uit de volksmiddens, van gewone mensen die zich met de figuur vereenzelvigen.

Zes maanden lang was ik er zoet mee om met synthetische was de levensgrote legendarische figuur van Mong De Vos op te bouwen, om de gietvormen te maken en om na het gieten de bronzen stukken tot een geheel te monteren. Tot de laatste dag voor de inhuldiging heb ik gepatineerd en gewreven. Daarna heb ik nog wat afgezweet bij de samenstelling van een toepasselijk stukje poëzie, dat mijn vreugde om 'mijn beeldhouwwerk' moest illustreren

Toen officieel de vlag van Mong Devos werd afgehaald, was het niettemin even ontroerd slikken.

Op zaterdag 24 september 2006 werd het beeld ingehuldigd en aan de toegang tot het Vosseslagstrand kreeg Mong De Vos zijn plaats.

Een beetje verder op 50 meter stond dan nog een kunstwerk van een Italiaan (een rechtstaande marmeren plaat met inkevingen en geflankeerd door een bladerloos boompje in gietijzer die erosie betekenden), een werk in het kader van het project Beaufort 2006. Dat werk dat enkele weken later weggehaald werd kreeg van Vosseslagbewoners de bijnaam van "witte klaagmuur".

Martine bij haar Mong Devos

Onthulling van het Standbeeld Mong Devos door het gemeentebestuur De Haan op 24 september 2006. Rechts R. Coelus, gangmaker voor dit project

*Zijzicht Mong Devos aan de strandtoegang
van de Vosseslagwijk te De Haan*

*Standbeeld van een vissersvrouw op het plein voor de st.-Antoniuskerk,
Vuurtorenwijk Oostende. Ontwerp van Martine Labbeke.*

Haha Mong Jij sluwe vos,

1.

Ik heb je bij de kraag gegrepen
Deze keer was er geen ontnappen aan
Want ik had het o zo goed begrepen
Mong moest voor eeuwig aan de Vosseslag staan.

2.

Het water, de duinen, het strand,
Het was jouw leven
het juttan aan zee, het stelen op land
Deed velen bibberen en beven

3.

Beetje bij beetje boetseerde ik
Uit m'n verbeelding ontstond een stoere bonk
Je kreeg een ruwe baard, een harde blik,
Op je schouder een stevige stronk.

4.

Hey Mong!!! Daar stond je dan.
geboetseerd en wankel op je benen.
Sluwe vos, wat dacht je dan?
Dat ik de benen zou nemen?

5.

Neen, ik nam je mee.....terug naar het vuur
Deze keer naar kolkend brons
Neen, deze keer niet je laatste uur,
Deze keer vereeuwigd, voor ons

Martine Labbeke

KUIFJE (TINTIN) EN HERGÉ AAN ZEE

Dit jaar viert men de honderdste geboortedag van de beroemde striptekenaar Hergé die met zijn albums over Kuifje wereldfaam geniet.

Voor Kuifje, reporter en globetrotter, bestaan geen grenzen. Hij reist over zeeën en oceanen en ontdekt steeds weer andere continenten. Daarvoor maakt hij gebruik van transportmiddelen van zijn tijden schepen spelen daarbij een grote rol.

In "de krab met de gouden scharen", zijn negende album stort Hergé Kuifje in een adembenemend avontuur op zee dat zijn bestaan definitief zal wijzigen.

Aan boord van de cargo 'Karaboudjan', waarop zonder meer een vloek rust, maakt Kuifje kennis met een oude zeerot die later zijn eeuwige gezel en grootste vriend zal worden: kapitein Haddock. Tijdens hun zoektocht naar de Schat van Scharlaken Rackman zullen zij het gezelschap krijgen van een hardhorende, wereldvreemde geleerde professor Zonnebloem.

Kuifje wordt sindsdien omringd door een familie die ook een dak boven het hoofd krijgt: kasteel Molenslot.

De tentoonstelling 'Kuifje en Hergé aan zee' zet het belang van de zee in de avonturen van Kuifje in de kijker. Ze toont hoe Hergé geleidelijk het maritieme universum ontdekte en hoe hij meester zou worden in het uitbeelden van de zee en van schepen. Ze belicht ook hoe Hergé en Kuifje in contact kwamen met Oostende.

Schetsen, originele tekeningen, plannen, foto's en maquettes lichten Hergés 'klare lijn', diens zorg voor nauwkeurige documentatie en zijn vertelkunst toe. Dit alles maakt van de avonturen van Kuifje één van de spannendste en overtuigendste oeuvres van de XXste eeuw.

(tekst uit de flyer van Kuifje en Hergé aan zee)

Deze tentoonstelling kunt u bezoeken in de Venetiaanse Gaanderijen op de zeedijk te Oostende (hoek zeedijk en Parijsstraat)

Dagelijks geopend van 13 uur tot 18 uur van 9 juni tot en met 30 september 2007.

Op donderdag geopend tot 22 uur en op zondag van 10 uur tot 18 uur.

Toegang: volwassenen 3 euro, kinderen, studenten en senioren 1,50 euro

Gekoppeld aan deze tentoonstelling verscheen bij de uitgeverij Castermans het album van Hergé ,De Zwarte Rotsen, in het Oostends Dialect D'AVETEURN VAN KUIFTSJE " ET DOENKER EJLAND"

De vertaling is van Roland Desnerck, de auteur van het onvolprezen Oostends Woordenboek en grote kenner van het zeevolk uit de kuststad. Hij werd aangetrokken en voortgestuwd door Marcel Wilmet zijn geliefde held en werkzaam bij de studio's Hergé.

Zij kozen voor De Zwarte Rotsen omdat Kuifje in dit verhaal op de maalboot naar Dover springt vanop de Oostendse kade om zijn Schots avontuur te beginnen. Samen realiseerden ze dit Oostends album als een eerbetoon aan Hergé die zelf vaak in de Koningin der badsteden verbleef

Achteraan het boek geeft Roland Desnerck wat uitleg over het Oostends en er is ook een woordenlijst toegevoegd van Oostendse dialectwoorden die in het verhaal gebruikt worden en waarvan het Nederlands telkens wordt weergegeven

Het album is te verkrijgen aan de balie in de tentoonstelling of ook nog in de Standaardboekhandel te Oostende Prijs: 11,50 euro.

Reclamebord in de stad

Toegang van de Tentoonstelling "Kuijfe en Hergé aan Zee" op de Zeedijk te Oostende. Vooraan het standbeeld van Koning Boudewijn.

Raamdecoratie - Kuijfe en Kapitein Haddock op een woelige zee

Grote muurfoto in de tentoonstelling.

Raamdecoratie in de tentoonstelling.

Lijst steunende leden afgesloten 15 juni 2007

<i>A, Argenta Danneel Guido</i>	<i>De Groote Theophiel</i>
<i>A, immo Vyva vyba</i>	<i>De Loddere Thibault</i>
<i>A, vzw M.S.O.</i>	<i>De Maalboot</i>
<i>A, vzw De Ijslander</i>	<i>De Mey Jef</i>
<i>Aercke Bianca</i>	<i>Derudder - Cardon Gilbert</i>
<i>Alleman Fernand</i>	<i>De Rycker Clothilde</i>
<i>Allemeersch Guido</i>	<i>Desmit Lorenzo - Vanderwal</i>
<i>Andriesen Karel</i>	<i>D'Hooghe Willy</i>
<i>Anseeuw Michel</i>	<i>De Vos Bjorn</i>
<i>Barbaix Rachel</i>	<i>De Vos Jacqueline</i>
<i>Belpaeme Blanche</i>	<i>Decoster Odette</i>
<i>Berard - Mouque Julien</i>	<i>Demaré Wim</i>
<i>Beyen Marc</i>	<i>Demeere Henri</i>
<i>Bienfet Ronald</i>	<i>Derdeyn Fernandus</i>
<i>Billiet Diane</i>	<i>Desnerck Roland</i>
<i>Billiet Kurt</i>	<i>Devriendt François- Van Troost</i>
<i>Billouw Hendrik</i>	<i>Dewaegenaere Joanna</i>
<i>Blommaert François</i>	<i>Dierckens Bernard</i>
<i>Borny Rolande</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>
<i>Bossaert Jurgen</i>	<i>Dufait Roland</i>
<i>Boulangier Hendrik</i>	<i>Eerebout Edgard</i>
<i>Boumans Anne Marie</i>	<i>Fam, Yde-Deliere</i>
<i>Callewaert - Seys Hilda</i>	<i>Fonteyne - Couvreur</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Galant R, - Van Harteveel S,</i>
<i>Carton Celina</i>	<i>Garsbeke</i>
<i>Catteceur Kris</i>	<i>Geedts André</i>
<i>Caullet - Focke</i>	<i>Germonpré Eddy</i>
<i>Christiaen Norbert</i>	<i>Geryl André</i>
<i>Albert Claes, Adv.</i>	<i>Ghevaert Christianne.</i>
<i>Claessens - Versluys Herman</i>	<i>Ghys - Lenaers Marceline</i>
<i>Cleremans André</i>	<i>Goderis Roger</i>
<i>Cloet Anna</i>	<i>Goorens Marie-Louise</i>
<i>Coelus - Vandenberghe Lieven</i>	<i>Goormachtig - Peel</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Gorens Astrid</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Heirwegh Eddy-Bastini</i>
<i>de Bruin H.</i>	<i>Helsen Ludo</i>
<i>De Bruycker Nicole-Pieters R,</i>	<i>Helsen Yolande</i>
<i>De Donder Fernand -Goethals Rika</i>	<i>Helsen-Vercammen</i>

Herman Gilbert
 Herman Libin
 Hermans Germania
 Hoornaert Elise
 Hubert Georges
 Jacobsen Jean
 Jansoone R.J.A.
 Kiekens-Sandele W.
 Knoble H.
 Lambert Geert
 Laplasse Henri
 Lauwers Leopold
 Lievens William
 Lombard M.
 Loones Jan
 Lowyck Jan
 Luca del Monte
 Mabieu Marie-Christine
 Mille Henri
 Pillu Raymond
 Porta Rosette, Consul van Monaco
 Prinzie Valere
 Quaghebeur Richard
 Remaut Jeannette
 Roels Antoine-Panesi
 Sanders Laura
 Serie Eddy
 Severijns Natal
 Severy R.
 Smeyers Victor
 Smissaert Emiel
 Soetaert-Versluys J.
 Stafford Geoffrey
 Stuypens Alain
 Thyge B.
 Van Acker André
 Van Coillie G.M.
 Van Der Cruyssen Gabriel
 Van Hove Yasmine
 Van Loo Roland

Van Melkebeek Honoré
 Van Ossel Jeanine
 Vanbillemont Prosper
 Vande Castelee Louis
 Vandekerckhove Alexandra
 Vandekerckhove Marc
 Van Den Bergen Roger
 Vandebogaerde Gerard
 Vandendriessche Gilbert
 Vanmassenhove Roger
 Vansluys Simonne
 Vansteene Urbain
 Vansuyt Ronald
 Vantorre Amedé
 Vanwalleghem René
 Verbeke Frans
 Verburgh André
 Verdruyve Oscar
 Verkempynck Jean-Pierre
 Vermandel Patrick, havenkapitein
 Verminck Danny
 Versluys Lucienne
 Versluys Willy
 Vyvey Jean
 Walrave-Baeteman
 Weerbrouck Daniel
 Westerlinck René
 Willaert Jean-Pierre
 Wilmet Eddy
 Witdoeck Flory
 Zeegenootschap De Vuurtoren
 Zonnekeim - Laplasse

Deze lijst vermeldt de leden die 12,50
 euro en meer als lidgeld betaalden. Hun
 belangrijke steun verruimt de werking
 van de vereniging. Een zeer hartelijke
 dank. Deze lijst werd voorlopig afgeslo-
 ten op 15 juni 2007.
 Er kunnen er nog bijkomen

Aanvoer van zeebiologisch materiaal en andere van 10/12/06 tot en met 19/06/07

19/12/06	0.20:	visvoer en 2 zeedonderpadden.
21/12/06	?	2 gullen.
16/01/07	0.20:	visvoer.
17/01/07	0.20:	visvoer.
Luc Vandepitte:		1 steenbolk, 2 zeebaarzen, 3 gehoornde slijmvissen, 2 gewone slijmvissen, 3 groene zeedonderpadden en 4 zwartooglipvissen.
Café Rubens:		1 hondshaai, aangespoeld op het strand.
21/02/07	0.191:	5 hondshaaitjes, 2 zeedonderpadden, 1 rode poon, 3 steurgarnalen, 3 vijfdradige meunen, 5 pladijzen, 3 scharren, 2 harnasmannetjes, 3 pitvissen en 1 kleine pieterman.
03/03/07	0.191:	2 scharren, 1 kleine pieterman, 1 hondshaai, 1 gul, 1 steurgarnaal, 3 zwemkrabben, 3 vijfdradige meunen, 2 pitvissen en harnasmannetjes.
05/03/07	0.191	scharren, pladijzen, zeesterren, 4 eikapsels van hondshaai en 1 zeedonderpad.
09/03/07	0.191:	visvoer, gullen en 1 snotolf.
10/03/07	0.191:	1 stekelrog, 1 pitvis, 1 fluwelen zeemuis, 1 pladijs, 3 scharren, 3 pladijzen en visvoer.
13/03/07	0.191:	1 stekelrog, 6 scharren, 1 haring, 1 kleine pieterman en 1 tarbot.
15/03/07	0.191:	1 stekelrog, 1 kilt wulkeneieren, zeesterren, 1 zeedonderpad en 1 tong.
28/03/07	0.20:	2 zeekatten, 3 tongen, 2 zeedonderpadden, 2 kleine pietermannen, 3 vijfdradige meunen en visvoer.
29/03/07	0.191	1 gul en 1 wijting.
	0.20:	pitvissen en zeedonderpadden.
30/03/07	0.20:	2 fluwelen zeemuizen en visvoer.
	0.191:	3 wijtingen.
31/03/07	0.369:	1 kortsnuitzeepaardje (mannetje).
03/04/07	0.20:	1 grote zeenaald en Baillon's lipvis.
05/04/07	0.191:	1 grote zeenaald, gullen, 1 Noordzeekrab, visvoer e. a. soorten.
06/04/07	0.20:	2 grote zeenaalden, 2 fluwelen zeemuizen, 1 hondshaai en visvoer.
	0.191:	1 botervis, 3 gullen, pladijzen, botten, ze19/12/06 0.20: visvoer en 2 zeedonderpadden.
21/12/06	?	2 gullen.
16/01/07	0.20:	visvoer.
17/01/07	0.20:	visvoer.
Luc Vandepitte:		1 steenbolk, 2 zeebaarzen, 3 gehoornde slijmvissen, 2 gewone slijmvissen, 3 groene zeedonderpadden en 4 zwartooglipvissen.
Café Rubens:		1 hondshaai, aangespoeld op het strand.
21/02/07	0.191:	5 hondshaaitjes, 2 zeedonderpadden, 1 rode poon, 3 steurgarnalen, 3 vijfdradige meunen, 5 pladijzen, 3 scharren, 2 harnasmannetjes, 3 pitvissen en 1 kleine pieterman.
03/03/07	0.191:	2 scharren, 1 kleine pieterman, 1 hondshaai, 1 gul, 1 steurgarnaal, 3 zwemkrabben, 3 vijfdradige meunen, 2 pitvissen en harnasmannetjes.
05/03/07	0.191	scharren, pladijzen, zeesterren, 4 eikapsels van hondshaai en 1 zeedonderpad.
09/03/07	0.191:	visvoer, gullen en 1 snotolf.
10/03/07	0.191:	1 stekelrog, 1 pitvis, 1 fluwelen zeemuis, 1 pladijs, 3 scharren, 3 pladijzen en visvoer.
13/03/07	0.191:	1 stekelrog, 6 scharren, 1 haring, 1 kleine pieterman en 1 tarbot.
15/03/07	0.191:	1 stekelrog, 1 kilt wulkeneieren, zeesterren, 1 zeedonderpad en 1 tong.
28/03/07	0.20:	2 zeekatten, esterren en visvoer.
07/04/07	0.191:	3 gullen, 1 Noordzeekrab, 1 pitvis, 1 grote zeenaald en 2 scharren.
08/04/07	0.191:	4 wijtingen, 1 zeedonderpad, 1 pitvis en visvoer.
10/04/07	0.20:	1 grote zeenaald.
11/04/07	0.20:	5 pitvissen.
12/04/07	0.191:	1 pitvis, 1 zeekat, 1 gevlekte gladde haai, 1 grote zeenaald, 1 botervis, 1 Noordzeekrab en 1 kortsnuitzeepaardje.
	0.20:	2 grote zeenaalden.
13/04/07	0.20:	1 botervis.
14/04/07	0.20:	1 vijfdradige meun, 1 harnasmannetje, 1 lipvis en 1 grote zeenaald.
	0.191:	1 zeekat, 2 grote zeenaalden, 1 rode poon en 1 Noordzeekrab.
19/04/07	0.20:	1 zeekat, 1 grote zeenaald, 1 rode poon en 1 lipvis.
20/04/07	0.20:	5 grote zeenaalden en 1 stekelrog.
	0.191:	2 rode ponen, 1 tong en garnalen.
	0.152:	heremietkreeften.
	Z.582:	1 rivierpaling, 1 paardenvoet en wijde mantelschelpen.
21/04/07	0.190:	1 hondshaai, 2 botten en 2 tongen.
24/04/07	0.191:	2 zeekatten en 1 grote zeenaald.
25/04/07	0.152:	5 tongen, 1 kleine pieterman en 1 heremietkreeft.
	0.20:	1 gul en visvoer.
	0.191:	3 rode ponen en visvoer.
01/05/07	0.191:	visvoer.
06/05/07	0.191:	levende garnalen.
	0.190:	1 Chinese wolhandkrab.
11/05/07:	0.191:	visvoer.
12/05/07	0.191:	visvoer.
16/05/07	0.190:	1 zeekat en 1 rivierpaling.
	0.20:	2 zwartooglipvissen en 1 fluwelen zeemuis.
	0.152:	1 zeedonderpad
18/05/07	0.20:	1 adderzeenaald.

23/05/07	O.20:	1 zeekat.
	O.191:	2 rode ponen, 2 tongen en 1 horsmakreel.
24/05/07	O.191:	3 gullen en 2 tongen.
25/05/07	O.20:	visvoer en eistrengen van pijlklntvis.
26/05/07	O.20	1 zeekat en 1 adderzeenaald.
31/05/07	O.20:	1 zeekat.
01/06/07	O.191:	1 zeekat.
	O.20:	2 zee-katten en visvoer.
05/06/07	O.191:	2 grieten en 1 tarbot.
12/06/07	O.369:	1 ombervis (dood)
13/06/07	O.20:	1 zee-kat, 1 stekelrog, 1 grote zeenaald en 3 zee-karpers.
14/06/07	O.191:	2 horsmakrelen en 5 tongen.
19/06/07	Geoffrey Stafford:	40 haringen, 1 puitaal, 10 steurgarnalen, 14 steenbolken, 2 zeebaarzen, grondels en 1 kleine zeenaald.

We danken hierbij van harte en oprecht alle reders, schippers, bemanningen en particulieren voor hun onbaatzuchtige inzet voor het Noordzee-Aquarium

ONS GAZETJE

In memoriam

1. Op 8 juni 2007 overleed medelid Maurits Ghys (°1924) visser-reder en werktuigkundige op rust. Aan zijn echtgenote Gerardine Geryl, kinderen en familie onze oprechte deelneming

2. We missen erg in ons midden René Vandecasteele, onze ondervoorzitter en schipper van de O.29 "Broodwinner" opleidingsschip voor de visserij. Sinds het begin dit jaar moet hij wegens ziekte afwezig blijven. De bestuursleden wensen allemaal hem veel sterkte en moed in deze beproeving met de hoop op spoedige beterschap

3. Indien er genoeg deelnemers zijn plannen we opnieuw een groepsreis naar de champagnestreek op dinsdag 6 november 2007. Wie zou mee willen reizen kan nu al zijn naam opgeven aan de voorzitter R. Coelus 059 236237 In ons volgend tijdschrift van oktober meer nieuws daarover.

4. Aquatieme is een kunsttentoonstelling in het bovenzaaltje van het Aquarium. Leden-kunstenaars stellen telkens gedurende een week hun werken tentoon. Dagelijks is deze week-wisselende tentoonstelling gratis te bezichtigen in de namiddag van 14 uur tot 18 uur tijdens de maanden juli en augustus.

5. Perikelen zijn gerezen over de werkingssubsidie voor onze vereniging via de Cultuurraad gezien de Cultuurdienst Oostende ons bestempelt als een "vereniging met dieren" en geen vereniging met cultuur. Veertien jaar lang kreeg onze vereniging een werkingssubsidie voor onze culturele activiteiten op basis van het puntenstelsel van het subsidiereglement van de Cultuurraad zoals de andere culturele verenigingen van Oostende Nu worden we zogezegd ingedeeld bij de milieudienst die enkel milieuprojecten betoelaagt en die moeten gestaafd worden met facturen tot de laatste euro. De zaak is nog niet uitgeklaard. Meer daarover in ons volgende tijdschrift.

6. Het boek "50 jaar Ijslandvaart" is uitgeput.

7. Leden die bij vergetelheid nog niet hun lidmaatschapsbijdrage voor 2007 betaalden krijgen dit tijdschrift nog toegestuurd samen met een herinneringsbriefje voor betaling maar bij geen reactie wordt daarna geen tijdschrift meer gestuurd.